

Hensyn, som jeg tror snarere skulde bevirke det modsatte.

Som sagt, alle disse Hensyn til, hvad der vindes eller tabes parti- eller klasse-mæssig taget, bør vi lyse i Band, og lad os nu, naar vi sende dette Forslag herfra, give det vor fulde Tilslutning, saa at vi dertil kunne knytte Haabet om, at Regeringen vil have en fastere og heldigere Haand, end jeg hidtil har set, den har haft, til nu at løse denne Sag, som den har taget paa sig, og som den staar med et stort Ansvar for at føre igennem saaledes, at vi kunne se Enden paa den. Alt for længe har den ligget her og ventet paa at finde sin Afgørelse.

Ellinger: Ved Slutningen af Forhandlingerne i Eftermiddag rettede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) en ubeføjet Sigtelse imod Højre, for, at vi skulde gøre os skyldige i et rent og skært Programbrud. Det ærede Medlem ved overmaade godt, hvad Højre har vedtaget, og det er ogsaa noget, der foreligger for Offentligheden — det hører i alt Fald ikke til Ministerraadsprotokoller. Det ærede Medlem ved altsaa, at der fra det sidste Aar foreligger to offentlige Udtalelser fra Højres Side: Højres Manifest og Højres Resolution fra Delegeretmødet. Det Citat, det ærede Medlem gav i Formiddags, gik ud paa, at efter at vi havde udtalt os for Forholdstalsvalgmaaden, udhævede vi, at „saa længe vi havde Enkeltmandskredse, bør den i Grundlovens § 32 liggende Fordring om, at der omtrent skal være en Folketingsmand for et lige stort Antal Indbyggere, ske Fyldest.“ Den anden Gang citerede det ærede Medlem ikke dette ganske korrekt, idet han sagde, at det er Fordringen om en Folketingsmand for hver 16,000 Indbyggere — det er jo en stor Forskel. Det vil altsaa klart nok ses, at Højre ønsker en saadan Omlægning af Kredsene, at den Fordring, der ligger i den nuværende Grundlovs § 32, kan ske Fyldest, i Overensstemmelse med mine Udtalelser. I fuld Overensstemmelse hermed vedtog Delegeretmødet i November følgende Udtalelse. „Endvidere udtaler Delegeretmødet, at Højre maa fordrø en retfærdig Valgkredsordning, og at Ændringen i Grundlovens § 32 bør indføre eller muliggøre Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden.“ Disse to officielle Udtalelser fra Højre i det sidste Aar vise netop, at vor Holdning i denne Sag her paa Rigsdagen er i fuld Overensstemmelse

med Højres Program. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem at tage sin Anklage mod os for Programbrud tilbage.

Borgbjerg: Jeg kan ikke gøre det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds denne Tjeneste. Det forekommer mig nemlig, at jeg har fuldkommen Ret i, hvad jeg sagde. Højres Manifest af 4. April i Fjor, som det ærede Medlem har citeret, og som ogsaa jeg har citeret i Eftermiddags, og som jeg skal oplæse en Gang til, for at Medlemmerne kunne være ganske klare over, hvad det drejer sig om, lyder saaledes: „Saa længe vi imidlertid have Enkeltmandskredse, bør den i Grundlovens § 32 liggende Fordring om, at der omtrent skal være en Folketingsmand for et lige stort Antal Mennesker“ — eller Indbyggere, jeg har nu skrevet „Mennesker“ (Afbrydelse af *Ellinger*), ja, er altsaa rigtigt, det var altsaa mit Citat, der var rigtigt, og det ærede Medlems, der ikke var ganske korrekt — „ske Fyldest“. Efter at Højres Manifest har sagt: Principalt kræve vi Forholdstalsvalg, — det kan kun ske ved en Grundlovsændring — siger det: Saa længe vi ikke faa dette, der efter Højres Mening er Idealet, gennemført, saa længe vi have Enkeltmandskredse, kræve vi den i Grundlovens § 32 liggende Fordring om en Folketingsmand for et lige stort Antal Mennesker gennemført. Det vil sige: Højre vil ikke have Grundlovens § 32 opfyldt bogstaveligt, det vil ikke have 1:16,000, det bliver for stort et Antal, men selve Lighedsfordringen kræver Højre gennemført, saa længe vi have Enkeltmandskredse. Højre forudsætter, at der maaske endnu kan gaa adskillige Aar, inden dets store Ideal, Forholdstalsvalg, bliver gennemført, og saa længe vi have Enkeltmandsvalgkredse, vil det ikke have, at al Ting skal blive ved det gamle. Nej, siger Højres Manifest, saa længe kræve vi den i § 32 liggende Lighedsfordring gennemført. Der staar intet om, hvorledes det skal ske. At det ikke maa ske ved en Grundlovsændring, staar der ikke det mindste om i Højres Manifest. Naar nu Situationen former sig saaledes, at Fyldestgørelsen af dette Lighedsbud, som den politiske Situation er for Tiden, paa Grund af Flertallets og Regeringens Holdning kun kan ske ved en Grundlovsændring — ellers faa vi det ikke gennemført — er Højre ifølge sit eget Program forpligtet til at gaa med til denne Grundlovsændring. Aldeles sikkert, det ligger i Ordene. Jeg